

agga ei uskunud mitte, et tallopoeg selle aðja pärast, mis üsna koggematta ja sulase rumimaluðse läbbi elli sündinud, piddi kaewaina minnema, waid lotis, et ta teist wiñi temmaga wöttaks leppida.

Monne aia pärast todi öppetaja kätte kirri, mis läbbi tedda Joulo näddala laupäval kohto ette kutsuti. Nakkas mees, kes mamononat ennam armastas, kui Jummalas riki ja temma õigust, ei mõelnud polegi se peale, kui raške se öppetajal viddi ollema, ühhel laupäval ja pealegi kallil Joulo näddalal kohto tuppa miina. Kirja sees agga olli ülespandud, et tallopoeg 20 rubla höbbedat öppetaja käest omuna kahjo eest noudis. Kui öppetaja sedda lugges — panni temma sedda kül immekö ja kiusaja astus temma jure ja ütles temmase: „Minne „miina mehhe wasto kohtusse, seit mis temma „so käest uuuab, on üllekoohud. Siinna „olled jo ilmajsuta ja et füllane füallune on, „siis langeb temma kohto alla.“ Kiusaja wött-

tis ka Jummalala janna abbiks ja ütles ta südamest: „Eks Paulus, Jõsanda Apostel, ka „ei noudnud Roma Keisri kehhut, kui „Juda-rahwas temma peale kaewasid? Eks „Jesuš iissi ei seisnud kohtevannematte ees? „— Minne agga jenna, küllab ja leiad „omma õigust.“

Öppetaja mötted said seggasets, agga, Jummal olgo tännatud, — ürrikessjeks aiaks. Bea ta wöis öhkada: „Sa waene, waene mees!“ — Bühhapäwa waasta ta piddi ennaist walmistama; Viibli ramat olli laua peal lahti. „Sa wöitsid kül nou anda, armas, kallis Jummalala janna,” mötles temma ja lõi I Korint. ram. 6ma peatükki ülles ja lugges seal seest. Agga veel ei sanud temma südda mitte rahho, seit seal on öppetud, mis wend omuna wenna wasto Jõsandas peab teggema. Siis lõi ta Matteusse Ewangeliumi viendama peatükki ülles ja lugges neljakümnemast salmist sadik, kus kirjotud on: „Sellele, kes finnoga tah-